

Luxe is zondig

De biokipconsument wordt met rust gelaten, de bontdraagster met verf bekogeld. | door Beatrijs Ritsema

Lang geleden, toen de winters nog koud waren, had ik een bontjas. Zonder twijfel is dit het meest luxueuze kledingstuk dat ik in mijn hele leven bezeten heb. En dat terwijl het ding niet eens duur was. Ik kreeg hem op een gegeven ogenblik aangeboden door een studiegenote die de inboedel van een overleden tante te gelde maakte en er vijftig gulden voor vroeg. Voor die luttele prijs heb ik me jarenlang gekoesterd in warme, zachte weelde die beschutting bood tegen sneeuw en ijzige wind. De jas reikte tot halverwege het dijbeen (geen koningin-Wilhelmina-soepmodel) en zag er buitengewoon aantrekkelijk uit. Velen konden zich niet bedwingen als ik hem aanhad, en moesten hem (mij) even aaien.

Na een jaar of tien begonnen er gaten in te vallen en moest ik er tot mijn spijt afstand van doen, wat niet slecht uitkwam, want kort daarna deden zich de eerste antibontgeluiden voor, en nog weer een paar jaar later werden nietsvermoedende sjeke dames in de P.C. Hooftstraat met verf bekogeld, althans hun bontjassen. Op dit moment kunnen daklozen in stinkende lompen op meer clementie rekenen in de openbare ruimte dan een dame in een bontjas. Zij verdient sissende verontwaardiging en peilloze minachting, want bont geldt als summum van politieke incorrectheid. Geen wonder dat iedereen het wel uit zijn hoofd laat om iets met bont aan te trekken. Zelfs imitatiebont geldt als suspect onder diervriendelijken (en wie is dat niet?), omdat er ook niet meer geknipoogd mag worden naar iets wat zo opzichtig niet deugt. Op dezelfde manier zijn de chocoladesigaretten uit de winkel verdwenen. Kinderen mochten eens op ideeën

komen om het echte werk te proberen.

De volgende stap in het verwijderen van de bontmisstand uit de maatschappij is het verbieden van de nertsfokkerijen. PvdA en SP hebben een wetsontwerp in die richting ingediend, en dat zou het best nog eens kunnen halen. Op veel weerstand zijn de plannen niet gestuit. Behalve de nertskwakers wier brood hun uit de mond gestoten dreigt te worden zijn er dan ook geen gedupeerden. In tegenstelling tot de uitbaters van kleine cafés die samen met hun rokende klandizie een duidelijk belang te verliezen hebben en ook hier en daar mokkend in opstand komen, zal het bontfront in Nederland niet protesteren om de eenvoudige reden dat het er niet is. Maar in Rusland draagt de hele bevolking een bontmuts en bij de mondiale jetset zijn diamanten, champagne en nertsstola's nog even begerlijk als tevoren.

Het plan om nertsfokkerijen te verbieden gaat onder het mom van dierenbescherming en dierenliefde, maar de omstandigheden waaronder dieren in de bio-industrie leven zijn veel erger dan die van de nertsen. Het staat iedereen vrij om goedkope dieren met een rotleven achter de rug te consumeren. Maar als je plezier wil hebben van de warmte van hun pels ben je de kwaai pier. Het onderscheid gaat voorbij aan waar het werkelijk om gaat: de kwaliteit van leven van de dieren die de mens ten eigen bate gebruikt.

Een bontjas is luxueus en ten diepste frivol. Hetzelfde geldt voor vlees eten. Als zondaar is de mens geneigd tot al het kwade, dus ook tot de zonde van de luxe. Toch is het verbieden van luxe geen taak van de overheid. |

